

عنوان مقاله:

جایگاه دانش آموز محوری در آموزش و پرورش

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حسنیه بیکری - آموزگار ابتدایی شهرستان چابهار

انیسه افراز - آموزگار ابتدایی شهرستان چابهار

افسون ارزانی - آموزگار ابتدایی شهرستان چابهار

فاطمه رستگارنژاد - آموزگار ابتدایی شهرستان چابهار

خلاصه مقاله:

هدف اصلی پژوهش حاضر جایگاه دانش آموز محوری در آموزش و پرورش است که به صورت توصیفی با استفاده از منابع و مقالات مرتبط با موضوع در بهمن ۱۴۰۰ انجام گرفت، بیشترین تمرکز روی نیازهای تک تک دانش آموزان است، هدف مدل آموزشی دانش آموز محور ایجاد محیطی انعطاف پذیر و فردی برای دانش آموزان است پس بهتر است دانش آموزان در مرکز فرایند یادگیری قرار گیرند. در این صورت مسئولیت یادگیری به عهده ی خود دانش آموز یا زبان آموز است. دانش آموزان از هم کلاسی ها یاد می گیرند. دانش آموزان با هم و از هم یاد می گیرند. معلم باید نخست زمینه آموزشی منحصر به فرد هر یک از دانش آموزان را درک کرده و پیشرفت دانش آموز را در جهت اهداف آموزشی خاص ارزیابی کند معلم همچنان یک نقش راهبردی و مهم را به عهده دارد هرچند نقش معلم و دانش آموز در فرایند یاددهی و یادگیری یک اندازه است دانش آموزان بیشتر از هر کلاسی مشغول یادگیری هستند. براساس استنباط های انجام شده می توان نتیجه گرفت که هرچا دانش آموز در اولویت قرار گیرد و معلم با دانش آموزان تعامل داشته باشد فعالیت های یاددهی-یادگیری سهل تر تحقق می یابد، و معلم نقش راهنما دازد دانش آموز محوری سبب می شود تا طبق سند تحول بنیادین آموزش و پرورش زمینه برای مشارک در آموزش و پرورش بیشتر می شود. پیشنهاد می شود در پژوهش های آتی مولفه های موثر در رشد دانش آموز محوری بررسی شوند.

کلمات کلیدی:

دانش آموز محوری، معلم محوری، تعلیم و تربیت، مسئولیت یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1663547>

